

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

N

Ø

R

R

E

I

S

S

U

M

Forårsdigt

Nu vækkes en verden, som blunder,
nu fløjter de fugle, som tav,
nu møder vi dawningens under,
og vandreren griber sin stav.

Og solskivens stråler forgylder
den revnede rimfaksebro
og vækker i skabningens mylder
nyt livshåb, ny vilje og tro.

Den læsende slukker sin lampe,
nu lyser den dagklare sol,
og gaden genlyder af kampe
om ærens og herskerens stol.

Besind dig, mit hjerte, at møde
den herre, du tjener, med lyst,
at ild fra Guds esse må gløde
som dawningens bål i mit bryst.

Ludv. Olsen

Nr. 3 . Marts 1978 . 70. årgang

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

Påske

Skovduen kurrer i de dødes have.
Mit hjerte dybt forsænker sig i ve.
Violer små på mine venners grave,
skal aldrig mere jeg de kære se?
Dernedefra, hvor de er lagt til hvile,
kom I jo nu. Hvi nikke I og smile?

Skovduen kurrer i de dødes have.
Ak, eders røst var mig jo kær som dens.
Din lune latter, Gram, var mig en gave
til styrkelse og trøst, en fuldtro vens.
Tit, Lyngby, vækkede din kloge tale,
dit øjes glimt min tankekraft af dvale.

Skovduen kurrer i de dødes have.
Violerne står op af »sorten muld«.
Et forår lyser over alle grave,
men graven selv er tavs og gådefuld.
Hvor er I, venner? Dybt i mulm forvaret?
eller i Lys, selv underfuldt forklaret?

Ah, du, som kurrer i de dødes have,
I, som frimodigt mellem grave le,
giv mig et tegn, et sikkert tegn i gave!
godt er at tro, men bedre er at se.
Tør jeg vel tyde jeres smil og latter
som en opstandelse: vi er her atter?

Og du, som er mit liv i dødens have,
min due skær, min duftende viol,
så sejrrig står du her imellem grave
omstrålet som af Evighedens sol.
Og dog, dit legems lys, din stemmes varme,
hvad evner de mod mørkets istaparme?

Opstandne Krist, til dig jeg må mig vende.
Alt andet liv fortæller mig kun om
et skift af liv og død foruden ende
med jeget evigt under dødens dom.
Lær mig at tro, du mægtige, du blide,
hvor ingen mer kan se og ingen vide.

Fra Elevforeningen

Det er spændende i denne tid at tømme sin lille private postkasse for at se hvor mange indbetalinger til elevforeningen, der nu er kommet. Jeg er ikke blevet skuffet! Siden girokortet (8 03 62 33) i februarnummeret blev udsendt, har der været en stigende strøm, som forhåbentligt vil fortsætte lang tid endnu.

Pr. 9. marts er der kommet 460 indbetalinger, og der er indkommet 15.890 kr.

Dem siger jeg tak for, men der er lang vej endnu. I aprilnummeret kommer der nye tal. Hvad må jeg da skrive? Det er du med til at bestemme!

En elev fra 1931 (Fyn) ledsager indbetalingen med følgende ord, som varmer og opmuntrer: »Hilsen og tak til alle jer, som stadig ser det som en opgave at virke mellem ungdommen.«

Hjertelig hilsen til denne elev og til alle øvrige læsere af vort blad.

Poul Jeppesen

Nyt byggeri igen!

Vi møder spørgsmålet i disse dage i vor by: »Skal I nu til at bygge igen?« Det kommer af, at gravkoen arbejder, og lastbilerne kører jord bort.

Så stille er forberedelserne gået. Ikke en eneste avisomtale eller lignende offentlig bekendtgørelse er gået forud. Ligeså stille har vi lavet skitser, tegninger, opmålinger, ansøgninger til kommune, amt og ministerie. Alle instansers tilladelser foreligger nu i den skrivende stund – og som sagt – arbejdet er i fuld gang – og skal stå færdig til brug 15. august 1978.

Byggeriet omfatter: 3 klasseværelser og 16 elevværelser plus kælderrum, varmecentral, forgang til højskolehallen, kontorrum, og et stort overdækket opholdslokale – en såkaldt Mediatek med evt. bibliotek, læsestue o.s.v.

Følgende var lavestbydende ved licitationen:

Murerarbejde: Aage Laursen, Struer 994.184

Tømrer-, snedkerarbejde:

K. E. Kristensen, Nr. Lem 378.810

Gulvbelægning: Jens Kock Madsen,

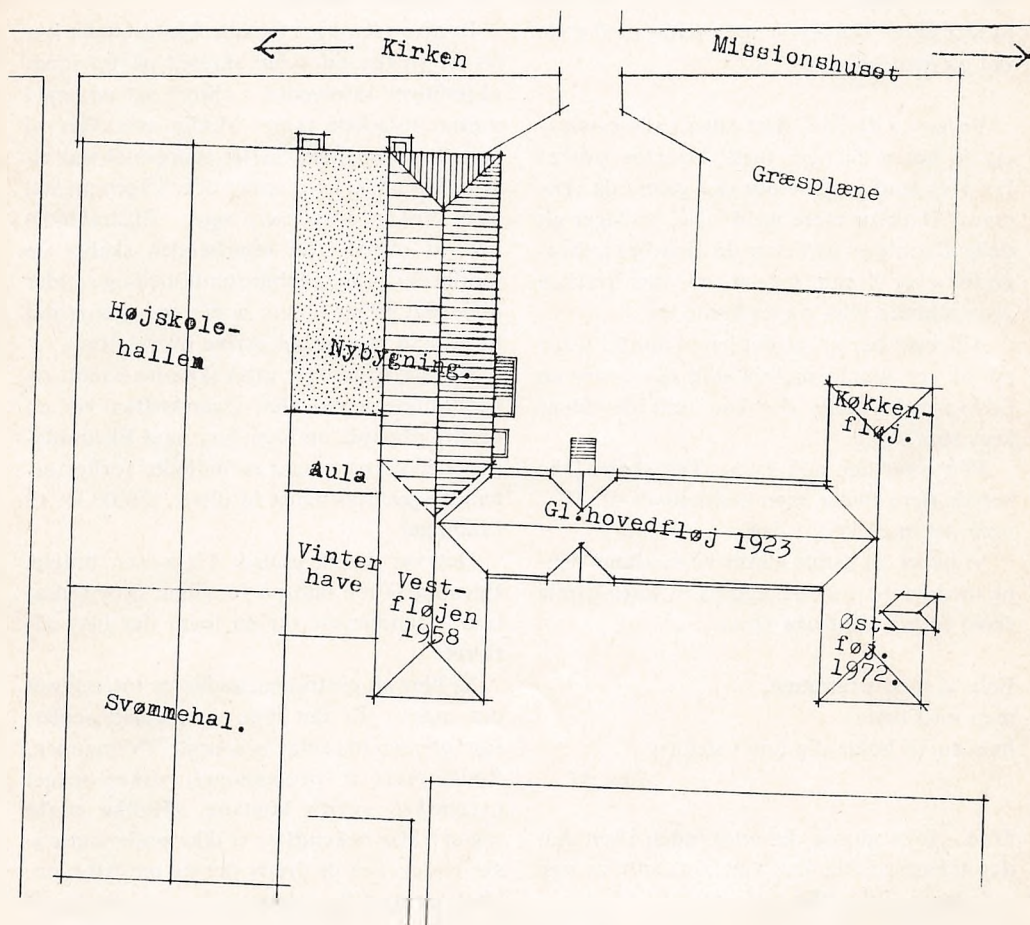
Nr. Nissum 97.177

Blikkenslagerarb.: Per Odgaard,

Struer 23.600

VVS-arbejdet: Gunnar Mortensen,

Nr. Nissum 149.718

El-arbejdet: Hans Jepsen,
Nr. Nissum
Tagdækning: Villadsens fab.,
Ikast

121.628
78.050

Ytringsfrihed

Hertil kommer at den forventede malermester ikke kunne afse tid – og derfor står dette arbejde endnu åbent for tilbud. (Kender I en dygtig mester, der har tid – inden 15. august).

Vi glæder os over, at så meget af arbejdet udføres af håndværkere her fra Nr. Nissum og omegn. Synes at det borger for, at vi får et godt arbejde udført.

Langs ad vejen følger et byggeudvalg arbejdet. For skolens vedkommende lærerne Juhl og Jeppesen, for bestyrelsen tømrermester H. P. Hansen – og er parat med gode råd og henvisninger.

— — —

Vi har jo da også hørt advarende røster – og de hører da også med. Hvorfor større? Hvorfor stadig nyt – dur det gamle da ikke mere? Hvorfor mere gæld? osv. Vi tager alt dette alvorligt – og det er da alvorligt at bygge for over 2 mill. kroner, når der hverken gives statslån eller rentesikrede lån.

Alligevel har vi sat det hele i gang i troen på, at vor gamle skole stadig skal være en tidssvarende skole, der kan opfylde tidens krav som skole.

Vi bygger den nok større. Det skulle ikke betyde flere elever, men bedre plads til alle – også det er et krav i dag.

Vi håber, at gamle elever vil modtage denne meddelelse som et tegn på at jeres gamle skole følger Hostrups linier

Følg ej med strømmen,
men med tiden –
hvis du vil holde dig ung i striden.

Ths. M.

Men – hvor gjorde det ondt inden i een den dag træerne faldt. Der var blot dette at sige – de kunne ikke stå i skolestuen.

Det er den 7. marts anno 1978. Det er snart påske. Rundt omkring vælges de kommunale myndigheder. Jeg ser TV-avis. Pludselig kommer der en vittighed. Min kone kommer farende, fordi hun tror, at jeg har fået et eller andet i halsen. Det har jeg også. En klump af latter, der ikke vil ud. Den sidder der endnu.

Her er vittigheden: »Etik? – Nej, det er frihed, som det drejer sig om.«

I virkeligheden er vittigheden en sygdom: Frihed uden etik. Den sygdom, der fjerner dybde, alvor og ansvar ved at indoktrinere det tomme og det flade.

Baggrunden kort fortalt: Ekstrabladet har for et stykke tid siden skrevet på forsiden: »Lindinger insolvent«. – Stort sat op, med sensationsladede typer. Modig avis. Går til angreb på de store. Sætter spørgsmål ved alting. Tør altså, hvor andre tier. Vågen presse, som Anker Jørgensen siger. Ekstrabladet ved, at overskrifter efterhånden skaber de sandheder, som vi løber rundt med og smider i hovedet på hinanden, så der er ingen grund til at lade sandheden skrive overskriften.

Nu var Lindinger altså ikke insolvent, og han kunne bevise det. Overskriften var en urigtig påstand, en løgn. Sag mod Ekstrabladet, der dernæst snarest indledte forligshandlinger. Resultatet af disse: 250.00 kr. til Lindinger.

Det var denne nyhed, TV-avisen bragte. Egentlig skulle den på forsiden: Stor sensation – sandheden var en løgn, der blev afsløret.

Så blev en ekstrabladsredaktør interviewet om sagen. »Er der ikke visse etiske regler, som pressen må følge?« spurgte TV-manden. Redaktøren er professionel, virker meget overrasket, svarer kontant: »Hvilke etiske regler? Mig bekendt er vi ikke underlagt etiske regler. For os drejer det sig om friheden, altså ytringsfriheden, som for os betyder at

komme så tæt til sandheden som overhovedet muligt, også der, hvor den er ubehagelig.«

Javel, kan man sige. Udmærket. På en måde meget rigtigt. Sagen var bare ikke, om sandheden er ubehagelig eller ikke. Det er den altid, også for Ekstrabladet, der med ubehagelige sandheder vel mener sensationelle nøglehulsoplysninger, der til stor fryd for mange læsere ødelægger et par mennesker undervejs. Sagen var, at sandheden var en løgn. Og ærligt talt: Hvad kommer det ytringsfrihed ved? Eller gør det? Er ytringsfrihed også frihed til at lyve? Ja, det er den, hvis den er uden etik.

Læs lige redaktørens svar igen. Der skelnes mellem etik og frihed. Der antydes et modsætningsforhold. Etik – nej, hvad kommer det os ved. Frihed – ja, der er sagen. Kort sagt: Der tales om frihed, der ikke har udgangspunkt i etik.

Aviser er uundværlige for et demokrati. De er en del af friheden. De er nødvendige. De er også meget farlige, især hvis de går ud fra, at der ingen forbindelse eksisterer mellem etik og frihed. Det er ganske enkelt således, at frihed, der ikke fødes i etik, kun kan avle løgn, kævl, forargelse, mistænkeliggørelse, jagt på det billige og hetz – kun kan udvikle kanøfmentaliteten og især jeg-tørmentaliteten. Se mig, jeg tør hundensparke-mig smadre naboens vinduer. Er jeg ikke fri?

Aviser skriver om virkeligheden. Men de kan behandle den, som de vil. De kan arrangere den. De kan forenkle den. De kan fordreje den. De kan skære den ned til overskrifter. De kan lyve og sjofle og spille Vorherre og meget andet. Kort sagt: De har stor magt. Og sandelig: De kan henvise det alt sammen til ytringsfriheden. Og mange gør det. Alting er tilladt. Man er ikke bundet til etik. Spalterne tilbyder den ene lette og uforpligtende holdning efter den anden. Annoncerne sælger kærlighed uden krævende etik.

Ytringsfrihed, der er blevet en undskyldning, er det frihed?

Bombastian-Egon har presse-møde i Tutti-

frutti. Man spørger: »Hvordan ser De på selvmordsprocenten i Japan?« Svar: »Ja, jo, øh – selvmord er altid kedeligt.« Avisoverskrifter næste dag: »Japanere er kedelige selvmordere.« Slagsmålet begynder. Japanske diplomater protesterer – unødigt indblanding i indenrigspolitiske forhold. Den danske befolkning kommer i oprør. Idiot-Egon. Ærlige-Egon. Snart erklærer Japan Danmark krig, og da Danmark er medlem af Nato . . .!

Hvad er etik? Det er svært at svare på. Jeg forstår ved etik en slags kærlighedsinspireret moral, en slags glædelig viden om bindingen til andre mennesker og til noget, der har langt større betydning end mig selv, en slags befriende erkendelse af, at jeg først og fremmest er et frit menneske, fordi jeg ikke er forpligtet til at konkurrere med Vorherre, en slags fornemmelse af enormt under i selv det allermindste og mest upåagtede osv.

Etik siger ganske enkelt, at frihed er begrænset af frihed. Det lyder som en modsættelse. Det er det ikke. Frihed kan nemlig ikke tilsidesætte frihed. Der er grænsen. Frihed er f. eks. ikke frihed til at svine friheden til. Ytringsfrihed er begrænset af hensynet til den personlige frihed. Den personlige frihed er begrænset af naboens personlige frihed. Osv. Sådan er det. Måske lidt indviklet. Friheden er ensbetydende med grænser, sat af friheden selv.

Frihed uden etik er en sygdom. Eller: som kirke uden evangelium. Og for at sige noget provokerende, der måske er sandt: Det er netop frihed uden etik, mange mener er den sande frihed, især fordi mange aviser mener det, og fordi den virker så uproblematisk. På denne måde bindes vi til troen på, at friheden absolut er der, hvor den helt givet ikke er.

Denne holdning dominerede sikkert også ved stemmeurnerne i løbet af dagen.

Det er snart påske, etikens udgangspunkt. Kærlighed, der tilgiver selv dødens søm, så de forvandlede sig til glæde.

Arne R.

En lille revy over emnerne på Nørre Nissum Højskole i dagene fra 4.-10. februar 1978

Der var en trængsel på vejene, og togene var fulde.
Det var lørdag, hvad mon alle de mennesker skulle?
Mon det var fodbold – håndbold eller hvad – jeg tror det næppe, for de fleste var ældre, og mon de gad – rejse så langt. – Fra hele Danmark kom de, og alle var så glade.
Folk kigged' i aviser og deres lokale blade. – Men ikke nogen tænkte på en skole nær ved fjorden.
At ældre kursister turde tage ud så langt mod norden.
Vi myldred ind, fik hver sit rum og blev da installeret.
Og værelset med nips og ting stod klar og helt møbleret.
Firsindstyve kursister samlet under samme tag, det må da blive et festligt lag.
Der var velkomstkaffe, kage, alle havde smil på kind.
Det har været lørdag aften, lærerstaben er nu god.
Fynsk oplæsning om »Monsunen«, men, Jeppe er jo også rundet af den fynske rod.
Jysk oplæsning, som mig fryder, Anton Berntsen han formår. –
Særlig når det bliver lagt i mund på Agergaard.
Pastor Madsen tog os alle helt tilbage, fulgte Lorens Nissens færd.
Der var ingen hjælp fra staten dengang, til at ville det man havde kær.
Ser vi på den hjælp og støtte vi nu får, – kan vi vistnok kalde det for rigmandskår.
Søndag morgen med kirkegang, salmer og sang fællesskab ved dåb og altergang. –
Det er li'som det binder os sammen indenfor vor kirkes dør. –
Om vi så aldrig har set hinanden før.
Vi fik indblik i vort nye testamente, samt Grundtvigs sang.
Hauges nidkære vandring, hele livet lang.
Litteraturen blev belyst, og vi fik indblik i, hvad forfatteren tænker, mener, og vil gi'.
Bibelforedrag hos Madsen, med Jesu vandring til sin død.
Dejlig påskegennemgang, hvor Jesus Krist sit blod udgød.

Mejdahls bibeltime var om takken, og at Gud er Gud om alle land lå øde.
Engang vi ham skal møde.
Godtkær tog os med til fjerne steder – Hørte hvordan Biblen den kom op at stå.
Fra papyrus til den fine bog i læder.
Nu en hverdagslæsning, også for de små.

Vi havde besøg af unge fra seminariet, der sang så godt.
Men – jeg vil nu tillade mig at sige måske lidt flot.

Det med latin, engelsk og svensk – det er da virkelig godt.
Og jeg er da heller slet ikke fjendsk.
Det er da for mange helt flot.

Men synes I ikke alle her i salen, om også vi er ældre, vi synger som nattergalen.
Ja, hvor er det dejligt at synge sange om vort skønne land.
Vi bli'r så nationale allesammen, kvinde som mand.

Dejlig med salmer og åndelige sange, det er li'som vi bliver eet.
Er på samme linie, måske en pegepind på at vandre ret.

Et smil et nik i rette øjeblik, og fællesskab i både et og andet.
Det tror jeg at vi her på skolen fik, og det vi alle tager med os rundt i landet.

En Limfjordstur på programmet stod og alle ville med.

Jeg mener, at den var så god – da vi kørte fra sted til sted.
En herlig køretur det var.
Og jeg ville da være et skarn, om ikke vi mindes det kaffebord.
Det var næsten, som da vi var barn, der tog på skovtur ud i det blå, og ikke vidste hvad forude lå.
Hvor er det dog en herlig egn, Sjælland er lige ved at blegne.
Snørklede veje med brombær hegn, rundt i Kilens egne.
Hjem til en dejlig aften igen, Juhls skulle underholde.
Godt vi var friske og kunne klare alt, selvom vi havde været ude at solde.
Men sang og musik fra tre søde børn,

det rørte os vist allesammen.

Lad gå – de har det nok som i andre hjem, men – spil og sang det holder nu familien sammen.

Så var det frieftermiddag, men hvem var ikke fri?

Forstander Mogensen, han er der, gi'r os al sin tid.

Gi'r os af sin kundskab, vi fik et indblik i, hele skolens trivsel – sådan holder han fri.

Men jeg tror hans kone ved hans side står. En fjerdedel kursister besøgte dem i går. Af privatliv er der næppe meget – men de har dog smukke stuer, de må kalde deres eget.

Vi nød en dejlig aften med skæmt og sang. Vi siger tak, kommer gerne en anden gang.

Nogle var på »Kongensgård«, og andre var hos Karen.

Juhls den sidste fjer'del fik, fordelt var hele skaren.

Et gastronomisk afsnit vi også skal ha' med. Vi spiser jo så dejligt på dette skønne sted. På gangen der dufter af kræs og nybagt brød. Jeg tror vi hvert et måltid nød.

Tak til dem som bager, steger, vasker op, sørger for vi også får til vores krop. For uden mad og drikke, I ved, dur helten ikke.

Altid ser vi bare smil, når maden bli'r sat ind. Tomme fade bæres ud, igen med smil på kind. Tak til personalet, der gør, vi har det godt. Vi tér os jo som grever nok så flot.

Om ærkebiskop Eskild vi hørte store ting. Der var vi nemlig nødt til at sætte vore hjerner lidt i sving.

I dag vi det husker, dog noget af det glemmes, men alt kan dukke op igen, hvad inderst inde gemmes.

Vi er en såre broget flok, kender dårligt nok hinanden!

Jo! hende kender jeg da godt, men hvem er manden?

Disse spørgsmål høres tit, vi se må på deres navneskilt.

Og begge smiler mildt.

Joh! Hansens søn, han er da gift med Petersens kusine!

Er det med Alma eller Lis, måske det er Tomine?

Sådanne små replikker – kvikker.

Snakken går livlig ved bord og i andre lokaler. Nogle spiller skak eller dam, dem hører man ikke tale.

Men nu er det sidste aften, og alt er fryd og gammen.

Vi har nu muntret os så godt allesammen.

I morgen siger vi farvel for disse gode dage – men, vogt jer kun til næste når, så kommer vi tilbage.

En Fusker fra Haslev

GLIMT

Bestyrelsen har travlt. Sjældent har der været så mange bestyrelsesmøder som de sidste år. Købet af »Kongensgård« skulle jo besluttes gennem bestyrelsen og nu skal den sælges gennem bestyrelsen. Man kan godt beundre, at de tager turen med godt humør – eller at de er så interesseret i at hjælpe en ny skole i gang.

Skolestruktur og byggeri har også optaget bestyrelsens tid. Der skal tages stilling til de nye loves udførelse igennem en veludbygget skole – og man må vist anerkende at vores bestyrelse ikke ligger på den lade side. Se andet steds om byggeriet.

Et vanskeligt valg eller afgørelse har bestyrelsen også altid for øje. Vores højskoleafdelings beståen eller ophør ligger altid som en mulighed. Der er bl. a. drøftet overgang til idrætshøjskole som forespurgt ved repræsentantmødet. Ved et nært forestående bestyrelsesmøde skal afgørelsen falde. Tænk på dem.

Vinterelevstævnet samlede en stor flok – vel større end vi turde håbe begrundet i at elevbladet ikke kom ud i tide. Postvæsenet må vist tage sin del af ansvaret, men det er vist sådan, at tryksager må vente, hvis vejret er dårligt, at det er de sidste dage i ugen osv. Det korte og lange: Bladet afleveret tirsdag til postkontoret – bragt ud vidt forskellige tidspunkter.

Men alligevel fik vi et godt elevstævne med glade og snakkesalige mennesker, der blev vidne til en god gymnastikopvisning af så godt som alle elever, og 8. klasse B gav en glimrende underholdning under fru Møllers vejledning. En dag, der var tak værd.

Vinteridræt mellem skolerne har også optaget os en del. Vi har vundet mange kampe, men

HØJSKOLEKURSUS

begynder 15. august 1978.

HVIS I kender en, der gerne vil have et højskoleophold fra 1. april, er der plads.

ELEVFEJLEN

er i år 17. og 18. juni.

Notér venligst dagene – alle er meget velkomne.

også tabt nogle. Nu glæder vi os til at skulle være værter for alle 5 skolars gymnastikopvisning i april måned.

Nr. Nissum Gymnastikforening holder sin traditionelle opvisning her på skolen. Det er en enestående begivenhed at se gymnastik for alle – store og små – en »folkefest«. I år skal vi ved samme lejlighed vise sognets folk, at vi også har gymnastik.

Det blev vist en omgang sport. Sådan er jeg jo. Får også et lille hip ind imellem. Som forleden dag, da vi havde dansk i højskoleklassen og skulle sammensætte 2 navneord med et S. Straks var Poul-Henning der med sit forslag, og det lød: *Sportsidiot*. Blev efterfulgt af et lunt smil – fra ham.

Stærkt optaget har vi også været på andre fronter. Influenzaen har raset imellem os. Det højeste antal i sengen var 28 på en dag. Det var så tavst ved bordene. Humøret var nede. Ideerne lidt tunge – men Ellen havde travlt med »Pinden« og andre foranstaltninger. Er nu på retur.

Terminsprøverne står på dagsordenen. Vi får en travl uge – og lærerne får en ekstra travl uge, for opgaverne skal rettes, vurderes og behandles, som et så vigtigt materiale har krav på.

Breve, breve, breve – næste års tilbudsplan skal skrives – udsendes – returneres – jo vor tid den bliver lediggang de første dage.

Husk så at vor højskoleafdeling stadig har brug for indmeldelser. Jeg foragter ikke henvedelser, der ikke har tilknytning til skolen og dens målsætning – sådan skal en skole være *udadvendt*, men det er alligevel glædeligt, når gamle elever henvender sig. Tak.

Ths. M.

✱ Højskolepost

Møder

Det er frimåned for os alle, hvad angår de fremmede talerstole. Herhjemme har vi »møder« hver eneste dag.

Bryllup

Lørdag den 25. februar blev Ulla Søndergaard, 1974–75, i Lyngs kirke viet til Kurt Pedersen. Deres hjem er i Faarvang.

Elevfejlen

skal allerede nu markeres i kalenderen. Noter den 17. og 18. juni 1978.

Jubilæumshold

Alle, der har jubilæum bedes være opmærksom herpå. Mange af jeres holdkammerater kommer – vær vis på det. Hvem har jubilæum? Ja, de der var her i vinteren 1967–68, og de der var her i sommeren 1968 har alle 10 års jubilæum. Dvs., at de der var her i 1957–58 og sommeren 1958 har 20 års jubilæum osv.

Højskolemøde

er samme dag på Lystruphave. Alle, der ikke kan være med her på skolen, bedes notere dette møde.

Udgivet af Nr. Nissum Højskoles Elev- og Venneforening. - Redigeret af forstander Ths. Mogensen

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI STRUER 29927

50 HR J KRISTENSEN
STATENS PÅSTYRELSE
LERSBØ PARK ALLE 101
0100 KH 00